

man er lidt mere velstillet og bor i en kommune i nærheden af nogle mindre velstillede, kan man undgå, at ens børn kommer til at gå sammen med de mindre velstillede børn ved at melde sit barn ind i en profitbørnehave, fordi man har så mange penge, at man kan betale sig fra det. Jeg kan forstå, at hovedtanken bag forslaget er, at rige børn ikke skal risikere berøring med børn fra andre lag.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Hovedtanken er netop, at alle skal sikres valgmulighed. Det er derfor, pengene følger barnet hundrede procent, og det er derfor, man kan tage hele driftstilskuddet med sig.

Mange børnefamilier vælger i dag ud fra nogle bestemte prioriteter, nogle bestemte pædagogiske indhold, nogle bestemte aktiviteter og nogle bestemte sigtelinjer, som de lægger vægt på i forbindelse med børnepasning. Nu tilføjer vi endnu en mulighed, hvor man kan gøre nogle forskellige prioriteringer, og det har for mig at se overhovedet ikke noget at gøre med polarisering. Det er et spørgsmål om at imødekomme, at familierne har nogle forskellige ønsker og nogle forskellige behov.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ordføreren, og så er det fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Dette lovforslag har en positiv strukturel konsekvens for erhvervslivet. Sådan skriver Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i sit hørings svar, og derfor kan man egentligt godt undre sig over, at forslaget skal behandles i Folketingets Socialudvalg og ikke i Folketingets Erhvervsudvalg.

Lovforslaget handler *ikke* om børn, og det handler *ikke* om kvaliteten af den pædagogiske pasning. Nej, det handler om at give det private erhvervsliv bedre forhold. Socialministeren har et ønske om, at der skal eksistere børnepasning, som ikke er motiveret i interesse for børn og pædagogik, men primært er motiveret i profit.

Lovforslaget handler heller ikke om at bryde et offentligt monopol, sådan som Venstres ordfører fik det til at fremstå. Der er masser af private organisationer, som i dag leverer børnepasning med offentligt tilskud, og faktisk skriver flere af de høringsberettigede direkte, at lovforslaget er unødvendigt, bl.a. Landsforeningen af Forældre og Børnerådet.

Socialministeren har flere gange udtalt til pressen, at hun ønsker at sidestille børnepasning med privatskolernes muligheder, men så er det da bare underligt, at det ikke er det, ministeren foreslår. I dag må privatskolerne i lighed med privat børnepasning ikke trække et overskud ud. De må ikke skabe profit af offentlige tilskud og eleverne, men nu skal børnepasning altså være profitskabende.

Det er en besynderlig liberal idé, at erhvervslivet skal have offentligt tilskud til at skabe profit, og det er udtryk for et besynderligt børnesyn, at børn har bedst af at være brikker i et markedsøkonomisk spil. Men det er ikke besynderligt, at den sociale profil i lovforslaget er, som den er. Her har vi et rendyrket borgerligt element. Der skal ikke være nogen grænser for, hvad det må koste at få sit barn passet i disse profitbørnehaver, og så skal man jo ikke være nogen stor økonom for at regne ud, at børnehaverne hurtigt og effektivt kan udelukke børn af dårligt stillede forældre, for de behøver bare at hæve prisen. De fine folks børn skal beskyttes mod den slags uheldige elementer, og hvor er det usympatisk.

Det er ikke, fordi ministeren ikke har viden at trække på. For godt et år siden gav socialministeren som svar på et spørgsmål fra mig en beskrivelse af de norske erfaringer med samme ordning. De norske erfaringer er, at forældrebetalingen er højere i profitbørnehaverne end i de øvrige, og hvad værre er: De private profitbørnehaver har færre børn med særlige behov, færre børn med handicap og færre børn af anden etnisk oprindelse, og så kan ministeren skrive nok så mange gange, at institutionerne er forpligtede til at optage de børn, som gerne vil ind. Det er tomt, det er hult, det er manipulerende.

Kl. 19.30

Socialdemokraterne skal ikke beklage, at lovforslaget er et halvt år forsinket. Vi så jo helst, at det slet ikke var kommet frem, og selv om vi overhovedet ikke kommer til at tage ansvar for det, vil vi dybt beklage, at det er så sjusket, som det er. Lovforslaget stiller simpelt hen flere spørgsmål, end det giver svar. Der er uklarheder i flere afgørende spørgsmål, og der henvises til, at Folketinget må have tillid til, at ministeren finder en rimelig løsning hen ad vejen, bl.a. vedrørende fripladser, søskenderabat og forældrebestyrelser.

Det er fair nok at have et andet politisk mål, end vi har. Men man skal altså gøre sit arbejde ordentligt, også selv om man får en høj løn for